

انفجار خشم جوانان و سیاست مهار دوگانه‌ی رژیم

ارژنگ بامشاد

شورش شورانگیز جوانان بر بستر شادی و پای‌کوبی پس از پیروزی تیم فوتبال ایران، آن‌چنان ابعاد گسترده‌ای داشت که در تمام طول هفته‌ی گذشته به دل‌مشغولی مسئولان سیاسی و انتظامی حکومتی قرار داشت. در گام اول مسئولان حکومتی با دستگیری گسترده جوانان و تهدید به دستگیری وسیع‌تر تلاش کردند که جو ترس و ارباب را در جامعه و جوانان حاکم کنند. در این رابطه بود که سرهنگ صدوقی رییس مرکز فوریت‌های پلیسی ۱۱۰ روز چهارشنبه ۲۵ مهرماه ۸۰ گفت: «شمار دیگری از این افراد با هم‌کاری مردم شناسایی شده‌اند که پس از محرز شدن جرم آن‌ها با حکم مقامات قضایی دستگیر خواهند شد» و سپس با اشاره به پیش بودن بازی ایران و بحرین، و احتمال پیروزی تیم ملی فوتبال ایران، به مردم هشدار داد: «وسایل نقلیه از حرکات مانور خودداری کنند و جوانان نیز از بیرون آوردن سر و دست خود از خودرو و نیز بلند کردن صدای ضبط صوت و هم‌چنین بوق‌ها مکرر خودداری کنند». این سیاست ترساندن تنها از سوی این مسئول انتظامی صورت نگرفت، معاون سیاسی-امنیتی استان داری تهران نیز به تهدیدات مشابه‌ای پرداخت.

اما علیرغم این تهدیدات، مسئولان حکومتی، با ارزیابی از ابعاد ناراضی‌تیمی جوانان و شورش گسترده‌ی آن‌ها، که هم در کابینه صورت گرفت و هم در استان‌داری تهران مورد بررسی قرار گرفت، به این نتیجه رسیدند که هم‌زمان با آمادگی کامل برای سرکوب، تاکتیک هم‌سو شدن با شادی مردم را نیز در پیش بگیرند. در این رابطه بود که محمدخاتمی چهارچوب این سیاست را این‌گونه بیان کرد: «این پیروزی‌ها و شادی‌ها مایه اتحاد و هم‌دلی همه مردم ایران می‌شود و ابراز شادی در این موارد کاملاً طبیعی است و ابراز احساسات جوانان که بخاطر ایران و پیروزی فرزندان ایران است باید مورد تقدیر قرار گیرد» و سپس فوراً دستور سرکوب را نیز داد و گفت: «خطاب من به نسل جوان و با فرهنگ کشور این است که بروز احساسات باید مطابق شأن و فرهنگ جوان ایرانی باشد و در این موقعیت‌ها نباید فرصت سوءاستفاده به بدخواهان و افراد شرور داد. خود جوانان با فرهنگ باید این‌گونه افراد را که عده‌اشان نیز اندک است منزوی کنند و نیروهای پاسدار نظم کشور نیز باید صف این افراد را که شرارت می‌کنند و باعث مزاحمت می‌شوند از جوانان شاد و با نشاط کشور جدا نمایند تا همه ملت ایران در شادی شریک باشند». و این سیاست را جانشین فرمانده نیروی انتظامی سردار مرتضی‌طلایی روز جمعه ۲۷ مهرماه ۸۰ به شکلی دقیق‌تر بیان کرد و گفت: «اگر افرادی بخواهند به بهانه‌ی پیروزی تیم ملی فوتبال ایران در برابر تیم فوتبال بحرین امنیت و آسایش مردم را سلب کنند با آنان برخورد قانونی خواهد شد». و سپس اضافه کرد: «نیروی انتظامی در همه میادین تهران بزرگ مستقر خواهد شد و با برنامه‌ریزی دقیق شادی را دوچندان خواهد کرد. برای شادی مردم بعد از پیروزی تیم ملی در بعضی از میادین تهران برنامه‌ی نورافشانی و اجرای موسیقی در نظر گرفته شده است که شهروندان تهرانی بتوانند از این جشن بیشتر بهره ببرند». تدابیر اتخاذ شده دولت و نیروی انتظامی برای مقابله با شادی و پای‌کوبی و انفجار خشم و نفرت جوانان از رژیم شادی‌ستیز جمهوری اسلامی، خصلت دوگانه‌ای به خود گرفته است. از یک سو تمرکز قوا برای سرکوب را در دستور قرار داده‌اند و از سوی دیگر قصد دارند جشن‌های مردمی را به گونه‌ای به جشن‌های دولتی و کنترل شده تبدیل کنند. این وجه سیاست‌شان بیش از آن‌که بیان هم‌سوئی‌شان با شادی مردم و جوانان باشد، تاکتیکی است برای مسخ خصلت خیزش توده‌ای مردم به بهانه جشن و پای‌کوبی پیروزی در فوتبال.

اما وقتی به زاویه‌ی حرکت‌ها و اعتراضات جوانان و مردم در بستر شادی و پای‌کوبی توجه کنیم، به روشنی درخواهیم یافت که تاکتیک مهاردوگانه کلیت رژیم، نخواهد توانست مردم و جوانان را بترساند و یا فریب دهد. طبعاً تاکتیک هم‌سوئی رژیم با جشن مردمی، نه تنها با نفرت و بی‌اعتنایی مردم روبرو خواهد شد بلکه این خود سبب می‌شود که قدرت مانور جوانان و مردم افزایش یابد.

هدف تاکتیک مهار دوگانه رژیم، محدود کردن حرکت‌ها و اعتراضات جوانان و مردم به جشن و پای‌کوبی است. آن‌ها

تعمد دارند که هر نوع اقدام ضد رژیم جوانان که خود را در شعار "مرگ بر طالبان" به شکل برجسته‌ای بیان کرده، را محکوم کرده و با ایجاد شکاف در میان مردم و جوانان، سیاست سرکوب را با قدرت بیشتری پیش ببرند. اما آن‌ها نیک می‌دانند که آن‌چه توسط جوانان و مردم در هفته گذشته اتفاق افتاد، و به احتمال زیاد در صورت پیروزی تیم ملی فوتبال ایران علیه تیم ملی فوتبال بحرین تکرار نیز خواهد شد. و این تظاهرات و شورش، بیش از آن‌که تنها بیان شادی باشد، بیان نفرت و خشم علیه جمهوری اسلامی و راهی برای ابراز نارضایتی تل‌انبار شده‌شان است. از این‌رو باید از استقلال و گسترده‌گی این حرکت‌ها قاطعانه دفاع کرد، و آن‌را اهرمی دانست برای متشکل شدن جوانان در راه پشروی جنبش آزادی خواهانه و عدالت جویانه مردم و برای گشتن از سد جمهوری اسلامی.